

פרק 1

להשיג דרקון

"לא", אמרה אמי. "אבל בבקשה", אמרתי. "בשום פנים ואופן", אמרה אמי. "לא יקרה" פסקה שוב. "אבל מה רע בזה?" שאלתי בתחינה. "או, מה רע בזה, מה רע בזה. הכל רע בזה!" "אבל זה רק דרקון!" יצאתי מהחנות בזעף. "אוף! אמא לא מבינה" רטנתי, וגמרתי אומר בליבי להשיג את הדרקון הזה. עם רדת החשכה החלטתי להתגנב לחנות הזו ולגנוב דרקון. חיכיתי זמן רב, והתגנבתי לחנות באישון ליל. כשהגעתי לדלת זרקתי חבל למעלה. את הקצה השני קשרתי לעמוד וטיפסתי על החבל עד שהגעתי למעלה. אז לקחתי מקל מעץ, קשרתי סביבו חבל בצורת T, ואת המקל שמתי קרוב לעמוד כך שאם המקל יחליק הוא יתקע ולא יוכל להמשיך לזוז. קשרתי עוד חבל בצורת L ובעטתי בתריס שסגר את הארובה. הוא נפל בקול קרקוש. קפצתי לתוך החנות, רצתי אל הכלוב הקרוב ביותר, לקחתי אותו, פתחתי את דלת החנות מבפנים ויצאתי לרחוב.

בבוקר קמתי, הערתי את הדרקון שגנבתי ופתחתי את הכלוב. לפתע הוא שטף אותי במילים: "תודה, תודה, תודה, תודה! היה מעיק בחנות הזו. איך קוראים לך?", שאל. "רן", עניתי, ושאלתי: "איך קוראים לך?". "פלאפי", אמר הדרקון. "מה אתה יורק?" שאלתי. "אש, קרח, מים וחשמל". בתוך חודש אני והדרקון כבר נהיינו חברים טובים.

שיחקנו עוד קצת, עד ששמעתי "רן בוא לארוחת הצהריים!". אמרתי לדרקון: "תישאר כאן!". ישבתי לשולחן ואמי אמרה לי: "חמוד, אני יודעת שאתה רוצה את הדרקון הזה, אבל אסור". כשסיימנו לאכול אבי עצר אותי והסתכל עלי עם מעילו המרופט ממסעות, זיפי זקנו והשיער הפרוע שלו והוא היה חיוור ואמר, כאילו לעצמו, "אתה תהיה בסדר בני". חזרתי לחדרי ושאלתי את פלאפי "אתה מסוכן?". "לא". שנינו סובבנו את ראשנו. פלאפי לא היה זה שענה. השקפנו דרך החלון וראינו שני אנשים: האחד היה עם מגבעת ונראה כאילו הוא שורר בעלטה למרות שהיה צהריים. השני עם עיניים אדומות חודרות וקעקוע של דרקון על כתפו, והחזיק צמד סכינים חדים כתער. והם דיברו: "מה לא!", חסר דרקון וצריך לטפל בזה". האיש עם הסכינים ענה: "הוא היה אמור להיהרג, אני נשבע ש-

אה! החוקר מקנייר האבא של הילד הזה רן. יש לנו לעשות דברים עם מקנייר הזה". זה הספיק לי. מה הם רוצים לעשות לאבא שלי? אני והדרקון פתחנו את החלון וקפצתי בלי היסוס למטה. הדרקון קפץ מיד אחרי והסתערנו על שני האנשים. האיש עם הסכינים ניסה לתקוע בי את סכיניו, ואחת שרטה אותי בלחי והשאירה צלקת. על השני פלאפי נהם ונסה לתקוע בו את ציפורניו, והאיש קפץ והתחמק. שני האנשים ברחו משם. רדפתי אחריהם והספקתי לקחת פתק שבצבץ מהמכנס של האיש עם הקעקוע, וזה היה תוכן המכתב:

לחנוף אותו חחחחחח. להמשיח להשטלת. טעות בחנות.

הלחן לבישוף:

+//';*%'%%\$0##0,,,